

CRITICA CINEMA

Marcel·lí Borrell / opinio@lamanyana.cat

Argonautes pel·liculers

La història. Virgínia i Teheran, 1979. Per tal d'alliberar sis hostatges nord-americans en poder dels extremistes de l'Iran, la CIA perpetra una posada en escena digna del Hollywood tradicional, segons que s'inventa Tony Méndez, imaginatiu personatge amb connexions fílmiques.

La pel·lícula. Tot seguint l'ona liberal, expansiva i abrasiva del cinema ianqui més impertinent, *Argo* recupera una història de política internacional de trenta anys enrere. Quan la CIA va

alliberar sis persones a l'Orient Mitjà. I com acostuma a passar en el cinema pretesament viu, la pel·li es basa en fets reals. Horreur! Toquem ferro. El guaperes actor, productor agosarat, guionista sintètic i director convuls, tàquicàrdic, Benjamin Geza Affleck (Califòrnia, 1972), Ben Affleck per als amics i fans, imposta el gest, infla la imatge i condensa el relat falsament polític per entretenir a dojo el personal. Tot evocant la mitologia grega dels Argonautes, o Argos, enlluernador gegant de mil ulls, Affleck organitza un sidral majúscul que sacseja els sentits del públic a base d'un muntatge televisiu. Per tant, cada dos-quatre segons, la imatge canvia de pla i, el que és més angoixant, imposa el discurs, anys llum?! del que en aquell moment de la història occidental tocava acceptar. Amb tot, la funció muntada pel bon minyó

Affleck voreja allò tan improbable, com el *non-sense*, del Teatre de l'Absurd anys 50. Així, la posada en escena impregna de ritme i tensió, entre èpica i al·lucinant sentit de l'humor, el joc de l'elucubració/preparació del rescat, el desembarcament a Teheran i l'heroic alliberament dels hostatges gràcies a un adrenalíctic Affleck, que va per lliure. De fet, d'autèntic nen prodigi. I com tal, amb patent de *corso* per jugar a les aventures.

La imatge. El planeta dels simis,

Argo

Director: Ben Affleck.

Intèrprets: Ben Affleck, Alan Arkin, John Goodman, Bryan Cranston, Clea Vall. EUA, 2012. 121'. JC Alpicat, Lauren Lleida.

fusió democràtica, és a dir, en sintonia a la televisió pública, desvetllant posades d'esclop polítiques a l'engròs.

La frase. "Si vols treure profit a una mentida, que els mitjans audiovisuals et facin feina", admet Ben Affleck. Per tant, que la mentida com més gran, més repetida. És a dir, com els sopars de duro amb que les cadenes televisives encadenen els seus consumidors.

La recomanació. Fans de l'Affleck i dels thrillers polítics farcits de comèdia.